

بایراز انزجار از تیرباران انوشیروان لطفی

بشریت آزادیخواه‌رهای زندانیان سیاسی ایران رومی طلبد

بقیه از صفحه اول

نیروهای دولتی اعلام شده است .
انوشیروان لطفی یکی از چهار رهبر اپوزیسیون بود که هفتو بین‌الملل در سال ۱۹۸۳ برای (آزادی) آنها دست به اقدام نوری و فراخوان زد؛ یکی دیگر از آنها، رضی‌الدین تابان، در همان هنگام اعدام شد.

باینکه به نظر می‌رسد اعدام‌ها در ایران دیگر به مقیاس اوایل دهه ۸۰ انجام نمی‌گیرند، به هفتو بین‌الملل همچنان خبر از اعدام‌های بسیاری می‌رسد. هفتو بین‌الملل معتقد است که بسیاری از اعدام‌ها مخفیانه انجام می‌گیرند. هفتو بین‌الملل همچنان نگران فقدان شرایط محاکمه عادلانه در موارد سیاسی و فقدان هرگونه امکان زندانیان محکوم به اعدام برای فرجام خواستن است .
هفتو بین‌الملل مخالف اعدام در

همه موارد بمثابه نقض حق زندگی و حق در معرض رفتار خفونت‌آمیز، غیر انسانی و تحقیرآمیز قرار گرفتن، که در منشور حقوق بشر سازمان ملل اعلام شده است، می‌باشد .

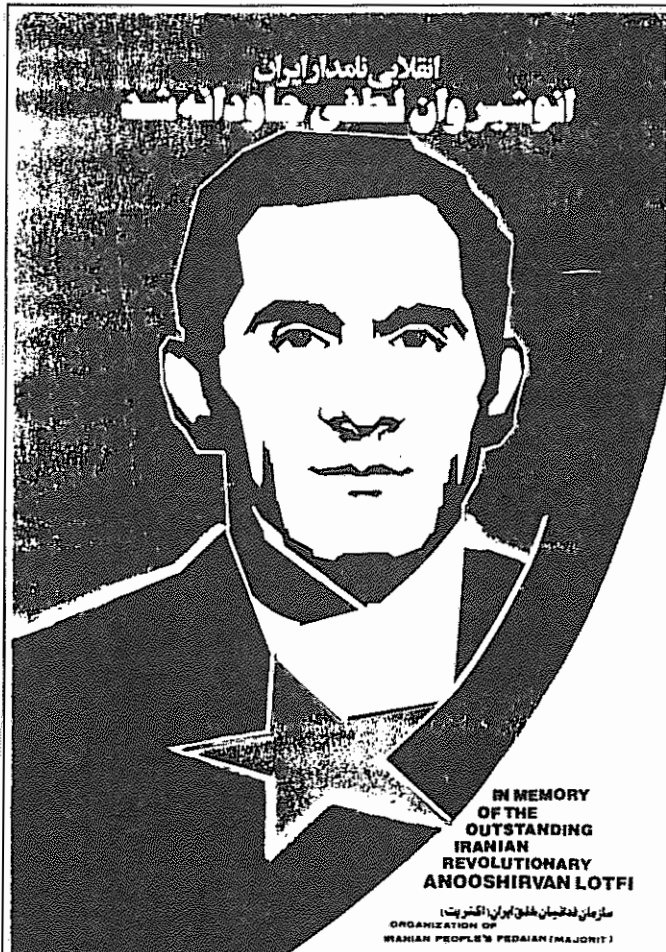
دبیرخانه هفتو بین‌الملل در پایان این اطلاعیه از بخش‌های ۲۰گانه خود در کشورهای مختلف خواسته است که با ارسال تلگرام، تلکس و نامه هوایی، اندوه عمیق خود را از این اعدام ابراز داشته، خواهان اعلام جزئیات صدور این احکام شوند و همچنین بخوانند همه احکام صادره اعدام لغو شوند .
اطلاعیه فوق برای رئیس مجلس، وزیر دادگستری، رئیس دیوان عالی کشور و رونوشت آن برای نمایندگان دیپلماتیک دولت ایران در کشورهای که هفتو بین‌الملل در آنها دفتر دارد ارسال گردیده است .

لطفی، مظهر مقاومت بود

لطفی، مظهر مقاومت علیه رژیم شاه و خمینی، عضو رهبری فدائیان خلق بود و از پنج سال پیش زندانی بود. ناظران در قتل لطفی آواز موج جدیدی از اعدام‌ها در ایران را پیش‌بینی می‌کنند.
جان هزاران اسیر در سیامجال‌های ایران در معرض خطر جدی است .

در شماره اول ژوئن نشریه «وارهایت» ارگان حزب سوسیالیست متحده برلین غربی پیرامون به شهادت رسیدن رفیق لطفی آمده است :

در تاریخ ۲۷ ماه مه در تهران انوشیروان لطفی همراه با دوتن دیگر از رزمندگان مقاومت علیه رژیم خمینی اعدام شده‌اند .

بزرگداشت فدایی قهرمان انوشیروان لطفی

DAT: 3.Juli, 88um4Uhr
Ort: Bonn

زمان برگزینیه ۱۲ تیرماه ۶۷ سوم یولی ۱۹۸۸

ساعت چهار بعد از ظهر
Aula des Ernst-Moritz - Arndt
Gymnasium Wegelerstr.1 Ende nicherallee مکان بین

بیانیه مطبوعاتی حزب کمونیست هندوستان

دبیرخانه مرکزی حزب کمونیست هندوستان بیانیه مطبوعاتی زیر را بمناسبت شهادت رفیق لطفی انتشار داد:

دبیرخانه مرکزی حزب کمونیست هندوستان در برابر رفیق انوشیروان لطفی فرزندی برجسته خلق ایران، انقلابی‌دلیر و رهبر والای سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) سر تعظیم فرود می‌آورد.

رفیق لطفی بخاطر نقش دلاورانه‌اش در دفاع از دستاوردهای انقلاب ضدامپریالیستی - ضدسلطنتی و

خلق ایران توسط رژیم خمینی اعدام گردید. آنها او را زندانی کردند و تمت شدیدترین شکنجه‌ها قرار دادند تا روحیه‌اش را بشکنند و سرانجام او را اعدام نمودند. رفیق لطفی بخاطر اینکه در راه پیشرفت انقلاب می‌رزمیده به شهادت رسید. شهادت رفیق لطفی در تاریخ ۲۷ ماه مه گذشته، دیوصفتی رژیم کنونی ایران را بیش از پیش افشا نمود. ما سیاست کشتار رژیم را محکوم می‌کنیم.

اس.جی. لوکاری
دفتر دبیرخانه مرکزی

حزب کمونیست هندوستان

جلادان تهران

فشارهای بین‌المللی این حکم را به تأخیر نینداخت .
اودر سال ۱۹۷۹ از زندانهای شاه رهایی یافت اما دوباره در سال ۱۹۸۳ به زندانهای خمینی افکنده شد.

رژیم اسلامی تهران در تدارک اعدام‌های جدیدی است .
اکنون پشتیبانی بین‌المللی از زندانیان سیاسی ایران به ضرورتی عاجل بدل گشته است .

حزب کمونیست بلژیک در شماره ۹ ژوئن «پرچم سرخ» ارگان حزب، در مقاله‌ای با عنوان فوق چنین نوشته است :
یک هفته است که انوشیروان لطفی از مسئولین و رهبران سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) در تهران اعدام شده است .

پس از پنج سال شکنجه‌های روحی و جسمی در زندان خمینی،

ضرورت دفاع مشترک از قهرمانان پیکار رودر رو با دژ خیمان خمینی

شکنجه‌ها و مامها انفرادی نتوانستند است حتی یک لحظه در روحیه درخشانشان خلل وارد آورد. شمار این دلاوران، در سالهای اخیر همواره روبرو افزایش بوده و هست. آنهایی داند که بالاتر از سیاهی رنگی نیست، مرگ را نیز به جان خریدند تا تنگ بر جبین دشمن بماند. این دژ خیمان که اسم رضی‌ها و انوش‌ها زانویشان را سست می‌کند، دلوری و پایداری قهرمانانه زندانیان، صرف نظر از وابستگی گروهی و ایدئولوژیک آنها، روحیه همبستگی و اتحاد میان آنان را پیوسته تقویت کرده است. در هرصه پیکار مستقیم، زندانیان سیاسی بهتر از هر کس پی برده‌اند که جز فشرده‌تر کردن صفوفشان راهی برای مقابله با دشمن ندارند. تقویت همبستگی میان زندانیان سیاسی، خود نیز روحیه پایداری و مقاومت را مضاعف کرده است. تاثیر الگوهای درخشان پایبندی به شرف انسانی، مرزهای گروهی نمی‌شناسند، من، باینکه عقایدی جز عقاید تو دارم، در برابر بزرگواری و استواری حماسی‌ات سر تعظیم فرود می‌آورم، و تو، جدا از هر عقیده و مرامی که من دارم، دست من را در سخت‌ترین شرایط می‌گیری و یاریم می‌دهی. این، روحیه و فضای قالب در زندانهاست. زندانیان سیاسی، این روحیه و فضا را به نزدیکترین کسان خود نیز منتقل کرده‌اند. اتحاد و همبستگی خانواده‌های یاران در بندمان، مدتهاست که پیوسته بر اثر بخشی و نیرومندی جنبش آنها در دفاع از جان عزیزانشان می‌افزاید.

ما فعالین سیاسی اپوزیسیون در خارج از کشور، روزهای تلخ مجامعت را به امید روزی می‌گذرانیم که شادی‌ها و رنج‌های زندگی و کار و پیکار را با مردممان، در کنار آنها تقسیم کنیم. قلبهای ما به امید این روز می‌تپد. فم هزیزانی که در میهن‌اند، فم ماست و شادیشان، شادمانی ما، در برابر حماسه‌های شکوهمندی که به‌ویژه در پیکار مستقیم زندانیان سیاسی با

بقیه در صحنه

ضرورت دفاع مشترک از قهرمانان پیکار رودر رو با دژ خیمان خمینی اعدام جنایتکارانه رفیق انوشیروان لطفی همراه با دو زندانی سیاسی مبارز دیگر، بار دیگر ضرورت یکپارچه‌تر کردن صفوفمان را در دفاع از زندانیان سیاسی ایران، نشان داد.

زندانی سیاسی در رژیم خمینی، هرصه پیکار جلوه‌های باشکوه پایداری و شجاعت انسانها با ددمنشانه‌ترین شیوه‌های دژ خیمان برای به بند کشیدن روح و درهم شکستن جسم زندانی است. شاید جهان امروز در هیچ کشوری، فجایعی را که در سیاه‌چالهای رژیم فقط روی می‌دهد، سراغ نداشته باشد. درنده‌خوترین سرسپردگان حکومت آخوندی را به کار زندانبانی و شکنجه و اعدام فرزندان دربند خلق می‌گمارند. این جنایتکاران، در طول سالها نشان داده‌اند که از هیچ شقاوتی برای ربودن گوی سبقت در خوش‌خدمتی به بارگاه خلافت، روی گردان نیستند. رژیم خمینی کوشیده است آنچه چهره مخوفی از خود بسازد که حتی نام اوین و گوهر دشت و کمیته ... نیز لرزه بر اندام‌های بافکند.

هر گاه این شرایط دمشت بار را در نظر آوریم، همق و شکوه ایستادگی قهرمانانی را که سالهاست در هرصه پیکار رودر رو با دژ خیمان، سر خم نکرده‌اند، بیشتر درمی‌یابیم. آنان به بهای اعدام، شکنجه، و حد اقل، فرسودن جسمی که دیگر حتی با بازیافتن آزادی نیز، قدرت کامل را برای زندگی هرگز باز نخواهد یافت، بزرگترین حماسه تاریخ معاصر کشور ما را آفریده‌اند: حماسه درهم شکستن دشمن که هرگونه قید و بند را از دست و پای دژ خیمان برداشت تا قهرمانان را درهم بشکند، حماسه پیروزی در شکنجه‌گاه‌ها.

اکنون دشمن خود نیز این واقعیت را پذیرفته است که قادر نیست اراده استوار این حماسه‌آفرینان را به تسلیم وادارد. بسیار مستند زندانیانی که گذشت ماها و سالها، مخوف‌ترین

نمایندگان جوانان جهان : اهدام زندانیان سیاسی ایران را متوقف کنید

- کمونیست آلمان (فدرال)
- سازمان جوانان کمونیست شوروی (کمسومول) استونی
- سازمان جوانان سوسیالیست آلمان دمکراتیک
- جبهه نارابوندومارتی و جبهه دمکراتیک السالوادور
- جوانان جبهه خلق برای آزادی فلسطین
- سازمان جوانان کمونیست سوئد
- اتحادیه جوانان هلند
- سازمان جوانان کمونیست بریتانیا
- سازمان جوانان ساندینیست نیکاراگوئه
- سازمان جوانان کنگره ملی آفریقا
- کمیته جوانان لابر ایرلند
- جوانان اینترستامپا ایتالیا
- سازمان جوانان ایتوپی
- کلکتیو جوانان اسپانیا (م-ل)
- سازمان جوانان کمونیست شیلی
- فدراسیون دانشجویان دمکرات پاکستان
- جوانان دمکرات فلسطین
- اتحادیه دانشجویان اردن
- اتحادیه دانشجویان عراقی
- جوانان انقلابی خلق ترکیه
- اتحادیه جوانان کارگر ترکیه
- اتحادیه جوانان برای آزادی ترکیه
- اتحادیه جوانان پیشرو ترکیه
- اتحادیه جوانان سوسیالیست ترکیه
- مطلوبات جوانان آلمان .

جشنواره سازمان جوانان کارگر سوسیالیست آلمان فدرال (SDAJ) در روزهای چهارم و پنجم ژوئن در شهر بوخوم برگزار گردید که مورد استقبال بیش از ۹۰ هزار نفر قرار گرفت. در این جشنواره نمایندگان احزاب سیاسی و سازمانهای دانشجویی از کشورهای مختلف جهان حضور داشتند. آنان با ماضی متن اطلاعاتی زیر نسبت به جنایت اخیر رژیم اعتراض کرده و خواهان لغو احکام اعدام دیگر گردیدند. متن اطلاعاتی چنین است :

رادیو ایران در روز شنبه (۱۹۸۸/۵/۲۸) به نقل از روزنامه کیهان اعلام کرد که انوشیروان لطفی عضو رهبری سازمان فدائیان خلق (اکثریت) در روز جمعه ۱۹۸۸/۵/۲۷ در تهران اعدام شده است.

انوشیروان لطفی سالهای زیادی را در زندانهای رژیم شاه بسر برده بود. او با انقلاب ۱۹۷۹ آزادی خود را بازیافت. در سال ۱۹۸۳ او توسط سازمانهای امنیتی رژیم خمینی دستگیر شد و تا زمان تیرباران در زندان ماند. او بشدت مورد شکنجه قرار گرفت. ما امضا کنندگان زیر علیه جنایت اخیر رژیم خمینی اعتراض می‌کنیم و از خواست‌های زیر پشتیبانی می‌کنیم :

- لغو احکام اعدام علیه همه زندانیان سیاسی
- آزادی همه زندانیان سیاسی
- نماینده کمیته مرکزی حزب

اتحادیه سندیکایی آلمان - کاسل : لطفی یک دمکرات واقعی بود

ما علیه این اعدام اعتراض می‌کنیم. آقای لطفی یک دمکرات واقعی بود که در زمان رژیم شاه نیز سالها در زندان بسر برد و با انقلاب ۱۹۷۹ آزادی را بازیافت. او در سال ۱۹۸۳ توسط مقامات امنیتی دولت شما بازداشت شد و تحت شکنجه سخت قرار گرفت. ما از شما می‌خواهیم در کشورتان احترام به حرمت انسان و آزادی فرد تحقق یابد و مخالفت خود را با هرگونه سرکوب انسانها اعلام می‌کنیم.

اتحادیه سندیکایی آلمان (DGB)، با بیش از ۷ میلیون عضو بزرگترین اتحادیه سندیکایی جهان محسوب می‌شود. واحد شهرستان کاسل این اتحادیه، در تاریخ ۱۴ ژوئن طی نامه‌ای اعتراضی به سفیر جمهوری اسلامی نوشته است :

اتحادیه سندیکایی آلمان در کاسل اطلاع یافت که در ۲۷ ماه مه ۱۹۸۸ در تهران آقای انوشیروان لطفی اعدام شده است.

منع حضور اپوزیسیون ایرانی در فرانسه، شرط هادی سازی مناسبات تهران و پاریس

پس از یازده ماه درگیری سیاسی، روابط رسمی دیپلماتیک تهران و پاریس از روز پنجشنبه ۲۶ خرداد ماه از سر گرفته شد. یک روز پس از آغاز مناسبات دیپلماتیک دو کشور، رادیو جمهوری اسلامی، طی گزارشی اعلام کرد که دوام و استحکام روابط جاری، مشروط به پایبندی فرانسه به تعهداتی است که در گفتگوهای ژنو طرفین توافق کرده‌اند. مواردی که رادیوی جمهوری اسلامی به عنوان مسائلی مورد توافق به آن اشاره کرد، مطالبی بودند که بیشتر از سوی معیری معاون سیاسی نخست وزیر اعلام شده بودند.

معیری
هنگامی که
علی‌آهنی
نماینده جمهوری
اسلامی در ژنو مشغول مذاکره با نماینده فرانسه بود، با شرکت در مصاحبه رادیو و تلویزیونی اعلام کرد که بهبود روابط ایران با فرانسه به سه شرط بستگی دارد. جلوگیری از فعالیت اپوزیسیون ایران در فرانسه، بی طرفی مثبت فرانسه در جنگ خلیج و بازپرداخت بدهی‌های فرانسه به ایران همراه با سود آن، سه شرطی بودند که معیری از آنها به عنوان محور مذاکرات ژنو یاد کرد.

روز پنجشنبه ۲۶ خرداد بیانیه وزارت امور خارجه ایران، پیرامون از سرگیری مناسبات دو کشور، به طور همزمان در تهران و پاریس منتشر شد و محمد هاشمی زاده کارمند سفارت ایران در فرانسه، به عنوان سفیر موقت انتخاب گردید.

کروبی: راهپیمایی را در تهران برگزار می‌کنیم و زایر به هرستان نمی‌فرستیم

مهدی کروبی و امام جهرانی نمایندگان خمینی و سرپرستان حجاج ایرانی، روزهای ۲۵ و ۲۶ خردادماه، در تهران به سیاستهای دولت هرستان مبنی بر محدودیت تعداد زایر ایرانی حمله کردند و مسئولین ریاض را افرادی "کافر و ملحد" خواندند. کروبی اعلام کرد که جمهوری اسلامی حتی اگر در هرستان حضور نیابد، "برائت از مشرکین" را در تهران هملی خواهد کرد و به همین مناسبت قرار است روز ششم "ذیحجه" راهپیمایی سراسری در کشور برپا شود.

نماینده خمینی اعلام کرد که امسال زایران ایرانی به مکه اعزام نخواهند شد و جمهوری اسلامی حاضر نیست به جای ۱۵۰ هزار نفر، بنا به خواست هرستان فقط ۴۵ هزار زایر به هرستان اعزام کند. در مقابل، هرستان نیز تاکید کرده است، علاوه بر محدودیت زایران، پرونده هر زایر ایرانی را نیز که به مکه سفر کند جداگانه بررسی و تحقیق خواهد کرد. تا از اعزام حزب الهی‌هایی که آشوب خونین سال گذشته را آفرینند، جلوگیری کند.

در آستانه معرفی دولت به مجلس جدید اختلافات درونی دولت شدت یافت

مسئولین سیاسی و نظامی رژیم، افشاکرد که خمینی همه اقدامات دیپلماتیک جاری را تصویب و تایید کرده است.

یک ماه پیش ولایتی با ارسال نامه سرکشاده‌ای به خمینی، از وی برای جلوگیری از دخالت سایر مسئولان و برخی روزنامه‌ها که به "اظهار نظر و انتشار بدون تعهد اخبار مربوط به سیاست خارجی" می‌پردازند، استمداد کرده بود.

ولایتی در بخشی از نامه خود به خمینی نوشته بود که "سیاست خارجی جمهوری اسلامی توسط سران سه قوه و در چارچوب نظرات خود خمینی تصمیم‌گیری می‌شود و بنابراین دیگر نباید اسرار وزارت امور خارجه به بیرون درز کند. خمینی در جوابیه خود، ضمن موافقت با ولایتی، وی را به صبر و شکیبایی دعوت کرد.

فرصت چندانی به پایان محفل مقرر برای معرفی کابینه جدید موسوی به مجلس باقی نمانده است. اختلافات وزرای کابینه فعلی هفته گذشته به مطبوعات کشیده شد و وزیر کشور سیاست وزارت امور خارجه را در زمینه مسایل جنگ به شدت مورد انتقاد قرار داد. محتشمی وزیر کشور در مصاحبه مطبوعاتی، مذاکرات مقامات وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی را در رابطه با قطعنامه شورای امنیت کوششی بی حاصل خواند و بطور ضمنی تلاشهای دیپلماتیک را در جریان رویارویی نظامی، به سود بغداد ارزیابی کرد.

در واکنش به سخنان وزیر کشور، خامنه‌ای رئیس‌جمهور و رئیس شورای عالی دفاع، با استناد به نظرات خمینی به حمایت از ولایتی پرداخت و وزیر کشور را نکوهش کرد. وی خطاب به

تعویض شناسنامه، وسیله تازه سر باز گیری

هستند باید همراه با معرفی نامه بالاترین فرد گردان فرماندهی خود برای تعویض شناسنامه به ثبت احوال مراجعه کنند. طبق تصمیم سازمان ثبت احوال و ستاد پشتیبانی جنگ "شناسنامه کسانی که فاقد مدارک ضرور باشند تعویض نخواهد شد."

به دنبال انتشار بخشنامه سازمان ثبت احوال، اداره وظیفه همومی نیز با صدور اطلاعیه‌ای با استناد به اعلامیه سازمان ثبت احوال، اعلام کرد "به اطلاع مشمولین قایب سنوات یاد شده (۳۸-۴۵) می‌رساند که چون قبل از انجام خدمت یا معافیت، شناسنامه آنان تعویض نخواهد شد، لازم است به منظور جلوگیری از مشکلات هدیده اجتماعی هرچه زودتر خود را به حوزه‌های وظیفه همومی معرفی کنند."

سازمان ثبت احوال با صدور اطلاعیه‌ای اعلام کرد چنانچه دارندگان شناسنامه‌های متولد سالهای ۳۸ تا ۴۵، در فاصله ۶ ماهه آینده، برای تغییر شناسنامه خود به اداره ثبت احوال مراجعه نکنند، شناسنامه آنان از اعتبار قانونی ساقطاست. در محل ثبت احوال یک هیات سه نفره از طرف ستاد پشتیبانی جنگ مسئول رسیدگی به وضع شناسنامه افراد مشمول خدمت می‌باشد. زیرا همه متولدین سالهای یاد شده مشمول خدمت سربازی هستند و با مراجعه برای تغییر شناسنامه معافیت و یا قیامت آنان روشن خواهد شد. مشمولان قایب از محل ثبت احوال به حوزه نظام وظیفه فرستاده خواهند شد و دارندگان کارت معافیت باید مدارک بسیار معتبری برای تایید صحت معافیت خود داشته باشند. حتی سربازانی که مشغول گذراندن دوره خدمت

فروش ماشین آلات فرسوده "تالبوت" به ایران

در آستانه تجدید مناسبات سیاسی تهران و لندن، مطبوعات دولتی خبر انعقاد یک قرارداد چندین میلیون دلاری بین شرکت "تالبوت" (ایران ناسیونال) و شرکت انگلیسی "تالبوت" را منتشر کردند. طی این قرارداد، ماشین‌آلاتی که کمپانی تالبوت قصد دوز انداختن آنها را داشت، توسط جمهوری اسلامی خریداری گردید.

وزیر صنایع سنگین بهزاد نبوی طی مصاحبه مطبوعاتی مدف از انعقاد قرارداد با "تالبوت" و خرید ماشین‌آلات فرسوده و مستعمل آن را، "راه‌حلی برای مشکل تامین قطعات یدکی بیش از یک میلیون اتومبیل پیکان" خواند.

بنابه اظهارات نبوی، شرکت تالبوت از سال ۵۶ به علت مشکلات ارزی ایران - تنها مشتری تولیدات آن - تعطیل بود و مسئولان شرکت پیش از امضای قرارداد فروش ماشین‌آلات کارخانه به ایران، تصمیم گرفته بودند "برای راه‌انداختن خط تولید جدید ماشین‌آلات قدیمی را به سر هت کنده و کنار بگذارند."

وزیر صنایع سنگین تاکید کرد که طبق قرارداد مذکور حدود ۱۰۰۰ دستگاه ماشین‌آلات "تالبوت" با همر متوسط کمتر از ۶ سال به ایران فروخته شده و هم‌اکنون کارشناسان ایران در انگلستان مشغول پیاده کردن و بسته‌بندی و ارسال ماشین‌آلات هستند و احتمالاً محمولات تا سه ماهه چهارم سال جاری به تهران خواهد رسید.

نبوی در ادامه سخنان خود توضیح داد که هم‌اکنون ۳۵ درصد ارزش اتومبیل پیکان در ایران ساخته می‌شود و با خرید ۱۰۰۰ دستگاه ماشین‌آلات تالبوت باز هم نیاز به خرید ماشین‌های جدید برای تکمیل خط تولید است. وزیر صنایع سنگین افزود:

در شرایط فعلی اقتصادی کشور و با توجه به کمبود ارز برای خرید ماشین‌آلات، استراتژی برگزیده "جمهوری اسلامی که تاکنون در چند مرحله اجرا شده، خرید ماشین‌آلات دست دوم است."

هشتاد و سومین اجلاس اوپک:

سقف تولید بلا تغییر مانده است

روز سه شنبه ۲۴ خردادماه، هشتاد و سومین اجلاس وزرای نفت کشورهای عضو سازمان صادرکننده نفت اوپک در وین به کار خود خاتمه داد. اجلاس اخیر وزرای نفت ۱۳ کشور عضو اوپک در شرایطی تشکیل شد که بدنبال عدم توافق در اجلاس فوق العاده کشورهای عضو که همین چندی پیش در وین برگزار شده بود، بهای نفت در بازارهای جهان به حد قابل ملاحظه‌ای کاهش یافته بود. در اجلاس فوق العاده کشورهای عضو اوپک و در اجلاس استثنائی وزرای نفت کشورهای عضو اوپک با پنج کشور تولیدکننده نفت غیر عضو اوپک، موضوع کاهش سقف تولید به منظور حفظ و تثبیت بهای نفت در حد ۱۸ دلار برای هر بشکه مطرح شده بود. در اجلاس فوق العاده اوپک، پیشنهاد کاهش سقف تولید نفت کشورهای عضو ۵ کشور غیر عضو - بنا به کارشناسی عربستان سعودی، امارات متحده عربی، کویت و عراق مورد قبول واقع نشده بود. بهای نفت تولیدی اوپک در روزهای پیش از برگزاری هشتاد و سومین اجلاس اوپک به ۱۳ تا ۱۴ دلار برای هر بشکه کاهش یافته بود و نفت مرقوب دریای شمال نیز تا حد ۱۶ دلار برای هر بشکه سقوط کرده بود.

هشتاد و سومین اجلاس وزرای نفت اوپک روز شنبه ۲۱ خردادماه آغاز به کار کرد. موضوع کاهش سقف تولید به منظور افزایش بهای نفت تا حد ۱۸ دلار برای هر بشکه و همچنین مسئله انتخاب رئیس جدید اوپک، در دستور کار اجلاس نوبتی وزرای نفت کشورهای عضو قرار داشت. در جلسه روز شنبه وزرای نفت کشورهای عضو، پیشنهاد شده بود که سقف تولید نفت اوپک (منتهای عراق) برای نیمه دوم سال میلادی حاضر، به میزان نیم میلیون بشکه در روز کاهش یافته و به ۱۴/۵۶ میلیون بشکه در روز برسد و سقف تولید نفت اوپک برای نیمه اول سال‌های آتی مجدداً به ۱۵/۰۶ میلیون بشکه در روز افزایش یابد. از سوی دیگر آتازاده وزیر نفت ایران در اولین روز نشست وزرای نفت کشورهای عضو، مجدداً مطرح ساخت که جمهوری اسلامی قادر به تحمل سهمیه باز عراق نیست وی گفت: «به نظر جمهوری اسلامی ایران، عراق باید به نظام تولید و سهمیه‌بندی اوپک بازگردد، اما ایران تحت هیچ شرایطی با سهمیه مساوی عراق و ایران موافقت نخواهد کرد، والا جمهوری اسلامی

ایران نیز میتواند سهمی معادل یک کشور دیگر را درخواست کند.»

روز سه شنبه ۲۴ خردادماه، در جلسه پایانی وزرای نفت کشورهای عضو، پیشنهاد کاهش سقف تولید اوپک به میزان نیم میلیون بشکه در روز مورد پذیرش واقع نشد و کشورهای عضو تصمیم گرفتند که سقف تولید نفت اوپک برای نیمه دوم سال جاری میلادی را در حد همان ۱۵/۰۶ میلیون بشکه در روز حفظ کنند. عراق کماکان در نظام تولید و سهمیه‌بندی اوپک مشارکت نداشته و به تولید آزاد نفت مبادرت می‌ورزد. از سوی دیگر در اجلاس سه شنبه وزرای نفت کشورهای عضو، سوپروتو، وزیر نفت اندونزی به عنوان رئیس جدید اوپک انتخاب گردید. وی برای ۲ سال ریاست اوپک را برعهده خواهد داشت.

برخی از کارشناسان بین المللی امور نفتی اعتقاد دارند که گرچه پیشنهاد کاهش سقف تولید نفت اوپک مورد پذیرش واقع نشده است، اما در صورت رعایت همه اعضا با توجه به افزایش تقاضا برای نفت در نیمه دوم سال میلادی، بهای نفت افزایش خواهد یافت، این در حالی است که میزان تولید نفت کشورهای عضو اوپک در ماه اردیبهشت سال جاری بالغ بر ۱۸/۳۶۵ میلیون بشکه در روز گزارش شده است.

«یار و مُردا»

بقیه از صفحه اول

مهدی شدند. رفتن منتظری به جماران و شتافتن آیت الله پسندیده، برادر بزرگ خمینی به بالین وی که دیرزمانی است با وی دیدار نداشته است، این امر را که خمینی در آستانه مرگ قرار داشت را قطعی می‌سازد، اما صرف نظر از اینکه او در چه وضعیتی باشد، نفس‌های آخرش را می‌کشد و یا چند صباحی دیگر به حیات تنگنیش ادامه می‌دهد، یک مساله قابل توجه ویژه است و آن روانشناسی مردم است.

مردم میهن ما برای مرگ خمینی دقیقه شماری می‌کنند. آنان نفس‌های آخرین قاتل فرزندانشان در جبهه‌های جنگ، در شکنجه‌گاه‌ها و در کوچه و خیابان و تاراج‌دهنده انقلاب و حاصل دسترنجشان را شماره می‌کنند.

مردم میهن ما رابطه مرگ خمینی و به‌جان هم افتادن گرگ‌های حکومتی را مشاهده می‌کنند. آنان هر یک را نشانه دیگری می‌یابند.

مردم میهن ما بن بست سیاسی و نظامی و فلاکت رژیم را به عیان می‌بینند. آنان به دلایل روانشناختی متعددی نظام جمهوری اسلامی را با شخص خمینی یگانه دانسته و خواست مرگ مجموعه را در مرگ خمینی بازتاب می‌دهند.

ضرورت دفاع مشترک از قهرمانان پیکار و در رو باد زخمیمان خمینی

بقیه از صفحه ۳

مهمبستگی مشترک است، با آگاهی از اینکه جهان، وقتی آواهايمان یکی شود و دستمايمان را به دست هم دهيم، ارج بسیار بیشتری به سخن و فراخوان ما می‌گذارد، همه آنهایی را که قلبشان برای آزادی می‌تپد، به اقدام متحد و یکپارچه فرامی‌خوانيم چشمان بهترین فرزندان خلق ما، که برای ما و به نمایندگی از سوی همه مادر صف مقدم رویارویی با دشمن فدار ایستاده‌اند، به ما نیز هست. امیدانهارا برآورده کنیم.

مبارزه متحد در دفاع از زندانیان سیاسی، اگر امروز ثمر ندهد، فردا به ثمر می‌نشیند. و هر روز که بگذرد، این فردا بیشتر به تعویق می‌افتد. سازمان ما، دست همکاری در دفاع از زندانیان سیاسی را به سوی همه احزاب، گروهها و سازمانهای آزادیخواه دراز کرده است. ما برای آغاز و گسترش این همکاری، هیچ پیش‌شرطی قائل نیستیم، و با آگاهی از اینکه موثرترین دفاع و موثرترین مهمبستگی با یاران دربندمان، دفاع مشترک و

آی‌رژیم آپارتاید را «حسن نیت» بر آن وامی‌دارد تا هر نقشه جنایتکارانه برای اعدام میهن پرستان را با محاسبه جدی

واکنش جهانیان همراه کند؟ آیا پینوشه که در خونریزی و آدم‌کشی، به موقع خود دست کمی از خمینی نداشته است، اکنون داوطلبانه اعدام کمونیست‌ها را به تعویق می‌انگند؟ آیا ژنرالهای ترکیه با میل و رضای خاطر برای رهبران دو حزب کمونیست اجازه برگزاری محاکمه هلنی می‌دهند؟

دژخیمان آفریده می‌شود، سر خم می‌کنیم. اما آیا ما هر آنچه در توانمان بوده و هست، برای قهرمانان خود و در دفاع از آنها انجام داده‌و می‌دهیم؟ مبارزه برای گسترش مهمبستگی جهانی با زندانیان سیاسی ایران، برخلاف آنچه که ممکن است در یک نگاه ساده‌اندیشانه بنماید، بی‌نتیجه نیست. جنایتکارترین رژیم‌ها نیز از تاثیر موج نیرومند مهمبستگی بین المللی و فشار افکار عمومی جهان درمان نیستند. به جهان پیرامون خود نظر افکنیم:

گسترده‌تر باد مبارزات مردم ایران و جهان برای آزادی زندانیان سیاسی!

باعقل سلیم و اندیشه بشر دوستانه

اندیشه نوین سیاسی امکان داده است که برای سیاست خارجی شوروی، طرحی نو تدوین کنیم. این طرح، پیگیر و منطقی است، با اصول بشر دوستانه سوسیالیسم و روح نوسازی در اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی (ا.ج.ش.س) منطبق است و بر این نتیجه گیری تکیه دارد که جهان امروز صرف نظر از تضادهای عمیق آن یک کل واحد است. جهان، هم خطر جهانی نابودی نسل بشر را در خود دارد و هم توان عظیم موجودیت، همکاری و حل سیاسی مسائل حاد را.

بر مبنای این طرح، برنامه عمل و اطمینانهای برای کارکرد ما در سیاست جهانی تهیه شد. بنیان آن را اندیشه جهان هاری از سلاحهای اتمی که در بیانیه ۱۵ ژوئن ۱۹۸۶ دبیر کل کمیته مرکزی ح.ک.ا.ش بیان شد، و برنامه ایجاد یک نظام فراگیر امنیت بین المللی تشکیل می دهد. این برنامه مورد تایید کنگره ۲۷ ح.ک.ا.ش قرار گرفت. برنامه مزبور، حاوی اندیشه های نوین و مشخص بسیاری است. برخی از آنها در کشور ما تدوین شدند و برخی دیگر، از سوی سیاستمداران و نمایندگان افکار عمومی، هم در شرق و هم در غرب، ارائه گشتند. خلافت حزب، این اندیشه ها را در قالب یک پلاتفرم واحد سیاسی تلفیق کرد.

شاید لازم باشد تاکید ویژه ای بر نکته آخر بکنیم. حزب ما در سیاست خارجی نیز از دعوی داشتن انحصار حقیقت، فاصله گرفت. در جهان متنوع و دشوار، حقیقت را تنها می توان با توجه به همه اندیشه های معقول دریافت، صرف نظر از آن که چه کسی این اندیشه ها را مطرح می کند. همانگونه که اکنون می بینیم، چنین برخوردی شمر بخش است.

البته طرح نوین و برنامه عمل نوین برای سیاست خارجی، مستلزم تکامل بخشیدن و اصلاح کارکرد ما در هر صحنه بین المللی است. چنین اصلاحی به عمل آمد. پیش از هر چیز، سیاست خارجی ما کاملاً بر اصل هلنیت استوار است. ا.ج.ش.س با بیان هلنی اهداف خود، هم دولتها و هم ملتها را مخاطب قرار می دهد. گفتگو، که به ویژگی سبک کار ما تبدیل شد، به طرفهای مذاکره امکان می دهد اندیشه های ما را بهتر دریابند و به ما کمک می کند که ما نیز جهان را بهتر بشناسیم و درک کنیم.

در عصر اتم، درایت یک دولت در این نیست که در شکل دادن به مناسبات بین المللی، تفاوتها و اختلافات را که بدون تردید وجود دارند و کاملاً واقعی اند، محور قرار دهد، بلکه در این است که با توجه به این تفاوتها و نظرات مختلف، وجه مشترک و آنچه را که برای همه پذیرفتنی و مساعد است، جستجو کند. و دیپلماسی ما می کوشد این راه را بپیماید، به عملکردهای منتهی به رویارویی، مجال بروز ندهد و چنین برخوردی را از زندگی بین المللی حذف کند.

“ما با تلاش برای کسب برتری نظامی - استراتژیک، در گذشته از همه امکانات برای تامین امنیت کشور از طریق سیاسی بهره نگر فتریم، و بدین ترتیب به مسابقه تسلیحاتی کشیده شدیم، امری که البته نمی توانست بدون تاثیر بر رشد کشور و بر موقعیت بین المللی آن بماند.”

در این باره می توان با هم بسیار گفت، همچنین در این باره که ما به عنوان نمونه، واکنش نامناسبی در برابر فعالیتهای تحریک آمیز امپریالیستی داشتیم، به نقش اروپا در رابطه با امور بین المللی کم بها دادیم و توجه کافی به کشورهای سایر قاره ها، مانند آسیا و آمریکای لاتین، مبذول نداشتیم. همچنین می توان به شیوه های رشد نیافته سیاست ما اشاره کرد که به همت آن، در بسیاری از موارد ابتکاراتی که در عالی ترین سطح ارائه می شدند، دیرتر از موعد از طریق فعالیتهای مشخص دیپلماتیک تحقق می یافتند. گاه به پدیده افکار عمومی، توجه کافی نمی شد و ضروریات دیپلماسی مردمی، به حد کافی به حساب نمی آمد.

در تره ای کمیته مرکزی ح.ک.ا.ش آمده است: “تحلیل انتقادی گذشته نشان داده است که دگماتیسم و برخورد ذهنی، بر سیاست خارجی ما نیز مهر خود را کوبید. عقب ماندن از تحولات بنیادین در جهان و هدم بهره گیری کامل از امکانات برای کاهش تشنجات و افزایش تفاهم متقابل میان ملل، تحمل شد.”

۲

پلنوم آوریل ۱۹۸۵ کمیته مرکزی ح.ک.ا.ش در امور سیاست خارجی و داخلی به نقطه عطفی در رشد ما تبدیل شد. پنج ماه پس از پلنوم، میخائیل گارباچف در یک سخنرانی در پاریس گفت: “تفکر انسان، نمی تواند به فوریت خود را با چیزی نو انطباق دهد. این امر شامل همه چیز است ما آن را حس می کنیم، ما شروع به این کرده ایم که دیگرگونه بیاندیشیم و بسیاری چیزهای مانوس، از جمله در هر صحنه نظامی و البته در هر صحنه سیاسی، در انطباق با شرایط جدید قرار دهیم.” نتیجه این کار چه بوده است؟

پیش از هر چیز اندیشه نوین سیاسی تدوین شد. برای نخستین بار پس از مدتها، سیاست خارجی ما بر مبنایی هلمی، کل جوهر نوین و متناقض اوضاع جهان را دربر گرفت. اندیشه نوین سیاسی بر مبنای متدولوژی مارکسیستی - لنینیستی، واقع بینی پیگیر و نگرش واقع بینانه به روندهای بین المللی، به ما امکان داده است جهان معاصر را به روشنی دیده، گرایشهای اصلی آن را دریابیم. اندیشه نوین، به ما امکان داده است به این نتیجه مهم برسیم که امروز، ارزشها و منافع کل بشریت، اولویت دارند، ارزشها و منافع کل بشریت، در رابطه های دیالکتیکی با همه ارزشها و منافع دیگر، از جمله با منافع طبقاتی زحمتکشان، قرار دارند.

بقیه از صفحه آخر
است. خطر جنگ افزایش یافته است.”
این بی ثمری از چه بود؟ چه کمبودی وجود داشت.

امروز روشن است که ما به اندازه کافی واقع بین نبودیم و واقعیت پیرامون خود را از زاویه فرمولهای به ارث رسیده از گذشته می دیدیم. شاید این فرمولها زمانی درست بودند، و بسیاری از آنها امروز نیز درستند اما این فرمولها دیگر نمی توانستند جهان مارا که واقعیت آن بسیار پیچیده است، به درستی انعکاس دهند. گاه پیش می آمد که ما اگر چه پدیده های نوین معینی را تشخیص می دادیم، اما از آنجا که فرمولهای کهنه به کار نمی آمدند، می کوشیدیم این پدیده ها را نادیده بگیریم و چنین کنیم که انگار وجود ندارند.

پیشتر از متنوع و متناقض بودن جهان امروز سخن گفتیم. اما هنوز هم کاملاً این واقعیت را دریافته ایم. چنین شد که ما در بسیاری از موارد، تنوع را صرفاً ریشه دشواریها می دانستیم و از نظر دور می داشتیم که تنوع، از طریق تبادل تجربه با ملل دیگر، برای فتابخشیدن متقابل، میدان عمل نامحدودی می گشاید. ما همواره ارزیابی درستی از تکامل تدریجی تضادها در رشد جهان، که ویژگی زمان ماست، نداشتیم. اینها تضادهایی کهنه اند که مدتهاست وجود دارند و پیوسته تجدید می شوند. و ما تضاد نوین بسیار مهمی را که به مبنای موجودیت تمدن مربوط می شود، یعنی رویارویی منافع کل بشریت با تشدید فزاینده مسائل جهانی را، زمانی دریافتیم که دیگر همه جهان از آن سخن می گفت.

ما در واقع وابستگی متقابل جهان امروزی را که ویژگی بسیار مهم اوضاع کنونی است، پی نبردیم (و این در حالی است که در هر گام، در وهله نخست در مناسبات اقتصادی خارجی خود، با هوای آن روبرو هستیم). و گاه به این یا آن نظر در رابطه با وابستگی متقابل، برچسب توطئه های مکارانه دشمن طبقاتی می زدیم. البته نیروهای امپریالیستی کماکان می کوشند وابستگی یعنی متقابل کشورها و ملل را برای گسترش تور نواستعماری خود و به اسارت در آوردن کشورهای ضعیف تر، مورد استفاده قرار دهند. اما این تنها یک روی سکه است. روی دیگر، این است که وابستگی متقابل، هر صحنه را بر روی همکاری میان کشورها می گشاید و برای این همکاری، امکاناتی فراهم خواهد آورد که نوین اندوهرگز سابقه نداشته اند.

کشور ما نخستین کشوری بود که از خطر اتمی سخن گفت. ما نخستین کشوری بودیم که خواهان محو این تهدید شدیم، خواستار آن شدیم که سلاحهای اتمی، و سپس همچنین سلاحهای هسته ای ممنوع شوند. دهها سال است که مبارزه سختی را برای این هدف شریف به پیش می بریم. اما طرز فکر ما همواره منطقی نبود. ما از یک سو از فاجعه مرگ آور اتمی سخن می گفتیم، و از سوی دیگر بیش از حد به حدس و گمان درباره پیروزی احتمالی در صورت جنگ اتمی می پرداختیم. در تره ای کمیته مرکزی ح.ک.ا.ش آمده است:

این، دیپلماسی تاثیر متقابل است کشور ما بر مبنای طرحها و برنامه‌های مزبور، اقدام فعال با کاربست شیوه‌های مناسب را آغاز کرد. هرگز این برنامه، در پیشنهادها متعدد و گسترده‌ای که به همه عرصه‌های جامعه جهانی مربوط می‌شوند، مشخص شده است. ما با ابتکارات خود، همه جحان را مخاطب قرار داده‌ایم، در وهله اول همراه با دوستان خود عمل کرده‌ایم و اعلام آمادگی نموده‌ایم که با همه آنهایی که حاضرند، همکاری کنیم. با همه یعنی با دولتها، سازمانهای بین‌المللی و جنبشهای عمومی.

این همه به چه نتایجی رسیده است؟

در فاصله‌ای برابر با سه سال، تغییری اساسی در مناسبات بین‌المللی حاصل شد. احتمالا این تغییر هنوز به بیشترین شتاب خود نرسیده است و به سیاست جهانی هنوز تکان لازم را نمی‌دهد. اما آنچه از همه چیز مهمتر است، این است که این تغییر، هر چه دقیق‌تر و موفق‌تر پیش می‌رود، نمونه خوبی برای این امر، دیدارهای سران شوروی و آمریکا است. از آغاز نوسازی، یعنی از سه سال پیش تاکنون چهار دیدار در این سطح انجام گرفته است. هر یک از آنها به معنای پیشرفتی در مناسبات ما با آمریکا و نیز پیشرفتی به سود امر صلح در سراسر جهان بود. تماس گسترده‌ای میان کشورها و ملت‌های ما برقرار شد و از این طریق، اقدامات مشترک و تدوین راه‌حل‌های لازم برای تضمین صلح، تحقق یافت. ابتکارات کشور ما، موج نیرومندی از فعالیتها در سراسر جهان را پدید آورد. نزدیکترین متحدان ما هیچگاه در گذشته چنین کارکرد نیرومند و خلاقیتی در عرصه مناسبات بین‌المللی نداشته‌اند. اندیشه‌ها و ابتکارات پیشنهادی آنها به گونه قابل توجهی، به مباحث مربوط به سیاست خارجی دامن زده و تکان نوینی داده‌اند. در همین حال، اهمیت کشورهای غیر متعهد و بیطرف در اروپا به میزان زیادی افزایش یافته است.

شاید همه دریافته‌ایم که تا چه حد بر اهمیت سازمانهای بین‌المللی، به‌ویژه سازمان ملل متحد، افزوده شده است. طرز فکرای نوین و وابستگی متقابل تعمیق یافته کشورها، در برابر این سازمانها امکانات و ابعاد نوینی می‌کشایند. اندیشه سیاسی نوینی که به گونه‌ای درست، نیازها و ضروریات جهان معاصر را بازتاب می‌دهد، راه تغییری اساسی در شعور بشریت را نیز گشود. مردم بسیاری، سرشار از امید به صلحی پایدار، در این عرصه وارد عمل می‌شوند. این انسانها، واقعا یکی از مهم‌ترین نیروها در سیاست معاصر جهانی تشکیل می‌دهند.

نتیجه همه این تلاشها، پیش از هر چیز در این است که فضای بین‌المللی خود تغییر کرده است. خطر رویارویی، به آرامی عقب زده می‌شود؛ جای آن را همکاری سازنده‌ای به سود دو طرف می‌گیرد. سمت‌گیری به سوی توازن قوا در مناسبات بین‌المللی، پیوسته با تلاش در راه توازن منافع، رو به تغییر است. از این طریق،

امکان انعقاد موفقیت‌آمیز قرارداد سلاحهای میان برد مسته‌ای حاصل شد که اکنون تنفیذ شده است. از این طریق همچنین، توافقه‌ای ژنو درباره افغانستان تحقق یافتند که با کمک آنها یکی از خطرناکترین کانونهای بحران می‌تواند محو شود. توافقهایی که در همین حال، امکان حل سایر مسائل منطقه‌ای را نیز می‌نمایانند.

البته نباید گمان کنیم که این روندهای مثبت را باید صرفا به حساب نوسازی سیاست داخلی خود بگذاریم. نه، ما کار آنهایی را نیز که سهم خود را در تغییر اوضاع بین‌المللی ادا کردند، گرامی می‌داریم؛ ما در این رابطه ارزش شایسته را نیز برای تلاشهای واقع‌بینانه در سیاست ایالات متحده قائلیم. اما تواضع نباید باعث شکسته‌نفسی ما شود. در سراسر جهان، برای نقش اتحاد شوروی در تحول سازنده سیاست جهانی، جایگاه مهمی قائلند. به‌عنوان نمونه در یک گزارش تحقیقاتی موسسه بین‌المللی پژوهشهای استراتژیک لندن، آمده است: "رونود رویدادها در اتحاد شوروی تبدیل به عاملی کلیدی شده است که اوضاع جهان را به سطحی کاملاً نوین ارتقا می‌دهد."

موقعیت بین‌المللی اتحاد شوروی در سه سال گذشته بهبود چشمگیری داشته است. این امر نیز اهمیت بسیاری دارد که این بهبود موقعیت، نه از طریق نمایش بیشتر قدرت، بلکه با افزایش فعالیتهای صلح‌دوستانه مسکو و افزایش اهمیت‌ده به کشور ما حاصل شده است.

طبیعی است که ما باید به روندهای نو، کاملا مشیارانه و واقع‌بینانه بنگریم. طبیعی است که اوضاع، بهبودی چشمگیر یافته است. در تزه‌های کمیته مرکزی ح. ک. ا. ش. آمده است: "اوضاع جهانی به حد بالایی از ثبات و قابل پیش‌بینی بودن رسیده است." یک گام جدی به سوی آینده برداشته شده است، گامی که به ما امید ادامه تحول از مشی رویارویی به سمت همکاری را می‌دهد. اما ما تازه در آغاز این راه گام گذاشته‌ایم. برای دستیابی به اهداف مطلوب خود، ما هنوز باید کارهای بسیار بیشتری از آنچه انجام داده‌ایم، انجام دهیم.

در وهله اول، این امر مهم است که اندیشه نوین سیاسی باز هم تعمیق و گسترش یابد. از یک سو، دوباره روندهای جاری در جهان امروز، هنوز تا به آخر اندیشیده نشده است. دولت ما از همه آنهایی که آماده‌اند دعوت می‌کند در بحث شرکت کنند. از سوی دیگر، جهان دستخوش تغییری دائمی است، و هر تغییر نوینی نه تنها نیازمند تفکر، بلکه همچنین مستلزم نتیجه‌گیری‌های تئوریک و عملی است.

از جمله، طرح سیاست خارجی ما و برنامه عمل مربوط به آن نیز نیازمند ادامه تکامل است. تا اندکی پیش، هنوز زمان بسیاری را از دست می‌دادیم و موقعیت‌های بسیاری را بلااستفاده می‌گذاشتیم. ما هنوز با انجام هر آنچه برای جبران مافات لازم است، فاصله زیادی داریم. اما وظایف نوین هم در انتظار ماست.

در حال حاضر ما در راه گذار از رویارویی به فعالیت غیر معترض می‌کشیم. همانگونه که در

برنامه ح. ک. ا. ش. نیز تعریف شده است، ایجاد یک نظم نوین بین‌المللی از اهداف ماست، نظمی فاقد کاربست نیروهای نظامی، بلکه همراه با حسن همجواری و همکاری به گونه‌ای که تبادل گسترده دستاویدهای فنی و ارزشهای فرهنگی به سود همه ملل انجام گیرد.

در این عرصه ما باید بیش از گذشته انرژی مصرف کنیم. ما ذخایری در اختیار داریم ظرف سالهای گذشته ما تماسهای سیاسی خود را به گونه چشمگیری گسترش داده‌ایم، اما امروز این تماسها مستلزم تعمیق‌اند. حال که مناسبات خود را با قدرتهای بزرگ بهبود می‌بخشیم، طبیعی است که باید تماسها با کشورهای کوچک - از جمله کشورهای کوچک اروپایی - را نیز که نقش آنها در سیاست جهانی به وضوح افزایش یافته است، فعالانه تر گسترش دهیم. کشورهای آمریکای لاتین و بسیاری از کشورهای آسیایی، جوانب جدیدی از امکانات خود را نشان می‌دهند. ما هنوز به هیچ‌وجه از روابط خود با ژاپن راضی نیستیم. البته ما هیچ‌کس را وادار نمی‌کنیم دوست ما باشد، اما روشن است که به هیچ‌وجه اجازه نداریم امکان مناسباتی بهتر، از دست برود. در تزه‌های کمیته مرکزی ح. ک. ا. ش. آمده است: "در روند نوسازی، مناسبات با شمار زیادی از کشورها، هم کشورهای همسایه و هم کشورهای دور دست، بهبود یافت و یا برای نخستین بار برقرار شد. مناسبات با هیچ کشوری بدتر نشده است." این یک نتیجه‌گیری پرمعنا و مهم است. برای ادامه این مشی موثر، باید تلاشهای نوین و از بسیاری لحاظ غیر عادی صورت گیرد.

ما همچنین باید استفاده بهتر از شیوه‌های دیپلماسی را فراگیریم. بدین منظور، لازم است هم در چارچوب جهانی و هم در سطح قاره‌ها سیاست و اهداف خود را هر چه یویاتر بیان کنیم، زیرا سیاست و اهداف ما نه تنها بر منافع ما بلکه بر منافع همه کشورهای ما ملل منطبق است.

در تزه‌های آمده است که نوسازی، مستلزم بسیج حداکثر توان فکری جامعه ماست. این امر به‌ویژه در مورد سیاست داخلی، اما همچنین به میزان زیادی در مورد سیاست خارجی صادق است. به‌ویژه باید به شجاعانه بودن سیاست خارجی، خلصت دانه انقلابی آن، نو بودن اهداف و شیوه‌های آن و پویایی آن توجه کرد. چنین سیاست خارجی، بدون تردید مستلزم مبنای پایداری در تفکر حزبی و تفکر علمی و به گسترده‌ترین مقیاس، تفکر اجتماعی ماست و از ما می‌طلبد که به میزان هر چه بیشتری از توان خود در کار بین‌المللی بهره بگیریم، در عرصه‌های مختلف و در جهات مختلف.

البته ریشه واقعی و مطمئن‌ترین عامل پیشرفت در سیاست خارجی نیز خود موفقیت نوسازی است. نوزدهمین کنفرانس حزبی سراسری شوروی، به رشد کشور ما تکان نوینی می‌بخشد. اما این کنفرانس برای کل بشریت نیز اهمیت زیادی خواهد داشت. به‌ویژه از آن رو که بار دیگر، پایبندی حزب ما به مشی بین‌المللی در پیش‌گرفته شده از سوی حزب به نمایش گذاشته خواهد شد. مشی انسان‌دوستانه‌ای برای روابط بین‌المللی انسانی و پیروزی عقل سلیم و بشر دوستی در سیاست جهانی.

گفته‌روز

«به نظر می‌رسد یکی از دلایل پایین نگه داشتن ارزش دلار توسط آمریکا، ضربه زدن به منافع جمهوری اسلامی ایران باشد.»

معاون کل وزارت اقتصاد در اطلاعات ۱۹ خرداد

درسهای جنگهای صدر اسلام،

و جنگهای هیتلری

چند سال که از جنگ گذشته است، آخوندها به فکر افتاده‌اند که از جنگهای کمی جدیدتری درس بگیرند. و خوب جنگی را هم انتخاب کرده‌اند. با هلاک زیاد از خود می‌پرسند «چرا هیتلر نتوانست انگلیس را تصرف کند؟»

و با شور و شوق در جستجوی اشتباهات هیتلر قلم می‌فرسایند، به امیدی که این اشتباهات را تکرار نکنند و کاری که هیتلر نتوانست با چرچیل بکند، آنها با صدام بکنند!

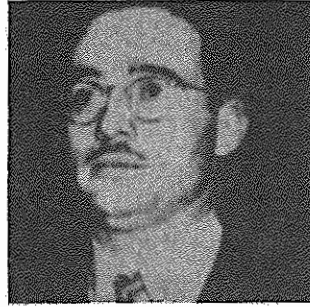
روزنامه ویژه‌نامه‌ای دارد که هراز چندی با نام «اطلاعات جبهه» منتشر می‌کند. در این ویژه‌نامه، یک پاورقی به «بررسی هلال شکست ارتش نازی» اختصاص یافته است. زمانی بود که سرداران جنگی جمهوری اسلامی، برای طرح تاکتیک‌های جنگی خود، به «تجارب صدر اسلام» رجوع می‌کردند و مقالات بلند و بالایی، مثلاً در توضیح «تاکتیک پیامبر در جنگ احد» می‌نوشتند. حال پس از

در کارخانه آ.ا.گ آفریقای جنوبی

شعری از جولیوس روزنبرگ

۲۵ ژوئن، سی و پنجمین سالگرد اعدام جنایتکارانه جولیوس و اتل روزنبرگ در زندان مخوف سنیک - سنیک آمریکا است. روزنبرگ‌ها پیش از آنکه بروی صندلی الکتریکی نشانده شوند، دو سال در سلول مرگ به سر بردند. متحده، پاسخ تقویت مواضع

جولیوس روزنبرگ

اتل روزنبرگ

اتهام آنها، رساندن اسرار سوسیالیسم در هرصه جهانی را ساختمان بمب اتم به اتحاد شوروی بود. دکتر هارولد پوری، بر نیروهای ترقیخواه دادند. فیزیکیان معروف که به اصطلاح «مدارک» جرم، یعنی سندیکایی ایالات متحده بود. او در یادداشت‌های برادر جولیوس آخرین ماه‌های پیش از اعدامش، روزنبرگ را دیده بود، آن را شعری خطاب به دو پسرش سروده «گافذهای بی‌ارزش» و اعدام است که در زیر می‌خوانیم:

شما باید بدانید پسرانم، باید بدانید که دریغ خفمه‌ها را تا به آخر نرسودیم، کتاب‌ها را نخواندیم و کارها را نکردیم، و یزودی زمین پیکر ما را در آغوش خواهد گرفت.

امادر سوگ نشینید، پسرانم، نه، در سوگ نشینید. زیرا شما باید که باید با انسانها از دروغ‌هایی که برای ما ساز کردند، از آنک‌هایی که ریختیم، و از تمقیری که بر ما روا داشتند سخن بگوئید.

و بگذارید، پسرانم، که زمین لبخندزند. برویند سبزه‌ها بر مزار ما، تاکشتار پایان یابد و زمین در برادری و صلح بدر خشد.

پسرانم، کار کنید و بسازید، بسازید عشق و شادی را بسازید انسانیت را که امید ما به شماست. برای خود بسازید، برای خود بسازید.

ددمنشی

کشته آنها ۴ میلیون لیره ترک است (معادل ۴ و ۲ هزار دلار). ددمنشی مقامات رژیم ترکیه در شرط آنها برای دادن جایزه بروز کرده است؛ شرط گرفتن جایزه کشتن میهن پرستان کرد، ارائه سر بریده آنهاست.

روزنامه جمهوری چاپ ترکیه گزارش می‌دهد که دولت این کشور برای کشتن اعضای «حزب کارگر کردستان» (پ.ک.کا) جایزه تعیین کرده است. جایزه برای دستگیری زنده عضو این حزب ۴ میلیون و برای

جنگ، وضعیت

بقیه از صفحه اول

پیروزی‌های جنگی پر سروصدا می‌بینند. اگر بدون تدارک دست به عمل زنند و شکست بخورند در ماندگی‌شان ده‌چندان خواهد شد و نفرت از جنگ به مدار بالاتری صعود خواهد کرد و اگر مدتی دست روی دست بگذارند ماشین جنگی زنگ زده‌تر می‌شود و بعلاوه ممکن است هراق ضربه دیگری وارد سازد و ضربه روانی شکست‌های اخیر را تشدید کند. البته واقعیت همواره پیچیده‌تر از پیش‌بینی‌ها انکشاف می‌یابد و همواره شق‌هایی بروز می‌کند که ممکن است در طر‌ح‌های شماتیک ننگ‌بند قدرت تاثیر برخی مانورها را نباید صفر گرفت و در ماندگی هم‌ومی رژیم را نباید درماندگی مطلق آن پنداشت. آنچه که مسلم است حساسیت لحظه است. جنگ به جایی رسیده که چگونگی سیر بعدی آن تاثیر تعیین‌کننده‌ای بر روی همه حوادث آتی خواهد داشت. هر چه وضعیت حساستر می‌شود، حساسیت ما نیز باید در قبال رویدادها افزایش یابد. اکنون فلت از دنبال کردن خط‌سرخ‌ی که از میان رویدادهای متنوع می‌گذرد، ممکن است به هت‌ب‌ماندگی کامل از حوادث منجر شود.

اما حساسیت لحظه را صرفاً تحولات جبهه‌ها توضیح نمی‌دهد. زمانی حرکت ماشین جنگی استقلال بیشتری در قبال حوادث تهران و قم را داشت. اکنون وضعیت کاملاً فرق کرده است. تحولاتی جنگی بلاواسطه تابع روندهای جاری در مرکزند و از این رو درماندگی جنگی شاخص این درماندگی هم‌ومی رژیم است. یک وجه اساسی آن بحران اقتصادی است. سفره مردم دیگر کاملاً تهی گشته است. مردم به رابطه بین تهی بودن سفره خود و تداوم جنگ پی برده‌اند. آگاهی نسبت به این مساله دیرزمانی است حاصل شده است. مساله اساسی سرریز شدن کاسه صبر توده‌هاست. تحمل‌ها به پایان می‌رسد و آگاهی به نفرت بدل می‌گردد. اگر اثرات روانی و اجتماعی شکست انقلاب نبوده این نفرت مدت‌ها پیش به گسترده‌ترین حرکت‌های توده‌ای تبدیل می‌شد.

اما گرسنگی، بیکاری، و نفرت از جنگ چنان هم‌ق‌یابنده است که می‌تواند به‌زودی به نتیجه مجموعه عوامل دخیل در حرکت مردم جهت نوین پرنمودی دهد. پیچیدگی روانشناسی فعلی مردم نشاندهنده چالش بردارهای مختلف است که معمولاً شاخص یک دوره گذار است. این امریک وجه دیگر حساسیت مقطع فعلی است و می‌طلبد که نیروهای انقلابی با حساسیتی بیش‌از پیش آن را در نظر گیرند و رشته تحولات آن را از دست ندهند.

در چنین شرایطی - و البته نه به صورت تابع این شرایط - تشدید درگیری‌های درون حکومت امری طبیعی و ناگزیر است. تاکنون توجه همدتا بر روی قانون اصلی قدرت و مناسبات جدل‌آمیز آن با حلقه پیرامون آن متمرکز بوده است. ضمن تداوم توجه به این درگیری باید همدتا قانون اصلی قدرت و تغییرات درونی آن را در مد نظر داشت. احتمال مرگ خمینی، بر ضرورت حساسیت نسبت به رویدادهای این هر صه می‌افزاید. در هفته گذشته وسیعاً شایع شد که خمینی مرده است. به ذهن هر کسی طبیعتاً این پرسش خطور می‌کند که بعد از حذف شدن ستون اصلی وحدت رژیم چه خواهد شد؟ این پرسش را باید جدی گرفت. بی‌گمان پاسخ هر نیرویی به این پرسش از دل برآورد

شکست عملیات

بقیه از صفحه اول

از همان ابتدا که از منطقه عملیاتی به عنوان "منطقه هم‌ومی شلمچه" نام بردند، مشخص بود که تقلایشان بی‌حاصل بوده است. "منطقه هم‌ومی شلمچه" می‌تواند حریمی به شعاع ۵۰ کیلومتری و ۱۵۰ کیلومتر حول شلمچه باشد. آنها می‌خواستند به نوعی نامی از "شلمچه" در میان باشد، می‌خواستند بگویند داریم شکست شلمچه را جبران می‌کنیم! اما شکست شلمچه جبران نشد و به قول رفسنجانی "پاسخ مناسب به عملیات هراق در فاو و شلمچه" به آینده واگذار شد. به هت‌ب‌نشینی هم صریحاً احترام کردند. همانگونه که از قول رفسنجانی نوشتیم "رزمندگان اسلام می‌توانستند در منطقه عملیاتی بیت‌المقدس ۷ باتی بمانند" اما باقی نماندند و فرار را بر قرار ترجیح دادند.

هراق حمله بیت‌المقدس ۷ را

آن نیرو از آرایش قوای اصلی در صحنه سیاسی ایران در می‌آید. هر چه این برآورد واقع‌بینانه‌تر و استنتاجات سیاسی حاصل از آن جسورانه‌تر باشد حیطة عمل آینده فراختر خواهد بود. این امر می‌طلبد که روندهای جاری در درون رژیم، تلخی مردم از حال و آینده و ظرفیتهای حرکات طبقات و اقشار مختلف آنان و آرایش مجموعه نیروهای سیاسی را به دقت در نظر گیریم. در برخورد با این بعد از مساله باز آنچه که قاطعانه می‌توان بر آن پا فشرد حساسیت مقطع فعلی است.

هیچگاه نباید فراموش کرد که در مطالعه معینی از تاریخ حتی یک گام هت‌ب ماندن از حوادث ممکن است به هت‌ب ماندگی به میزان صدها گام منجر شود. اهمیت این تاکید را آن هنگام می‌توان دریافت که بدان نه‌از زایوه منسر حوادث بلکه از زایوه نیرویی که خواهد بر حوادث تاثیر نهد، بنگریم.

در خارج از کشور خطر ذهنی‌گری، خطری جدی است. معمولاً وقتی که در فرهنگ سیاسی چپ ایران از "ذهنی‌گری" سخن می‌رود، نمود چپ‌روانه آن به صورت قلو در قدرت نیروی انقلاب و دست کم گرفتن نیروی ضدانقلاب در مدنظر می‌نشیند. ممکن است در جانداختن این اصطلاح صرفاً در این مفهوم تعمدی در کار بوده

شکست خورده اعلام کرد. در اطلاعیه ارتش هراق اعلام شده است که در جریان مقابله با این حمله چندصد نفر نیروی هراقی و ۵۰۰۰ سرباز ایرانی کشته و یا زخمی شده‌اند.

رژیم انتظار داشت "بیت‌المقدس ۷" به معجزه سپهسالار خمینی بدل شود. اگر هم انتظار معجزه‌ای نداشتند، نمی‌توانستند دوره سپهسالاری رفسنجانی را بدون کشت و کشتار آغاز کنند. به سر و صدایی احتیاج داشتند تا "رزمندگان اسلام" احساس یاس و درماندگی نکنند. سروصدایی به راه انداختند به قیمت خون چند هزار گوشت دم توپ دیگر. خواستند بگویند **در ماندگی‌شان به معنی سیرایی از کشتار نیست** باز هم از تدارک جنایات دیگر سخن می‌گویند. تیرماه را موهب بسپج بزرگ اعلام کرده‌اند. اما خودشان هم به بی‌حاصلی بسپج‌های جنگی‌شان پی برده‌اند. بیهوده نیست

باشد. در اینجا منظور ما این مفهوم نیست. ذهنی‌گری نشان‌دن یافته‌های ذهنی به جای واقعیت است. ندیدن جنبه‌های اصلی و هت‌ف توجه صرف به جنبه‌های فرعی آن است. ذهنی‌گری می‌تواند ناشی از توجه صرف به فضایی باشد که بلاواسطه در پیرامون ماست. در اینجا است که از واقعیتی که بنا را بر آن نهاده‌ایم که انرژی خود را صرف تغییر آن کنیم، قافل می‌مانیم. نمود این نوع ذهنی‌گری از دست دادن حساسیت نسبت به حوادث داخل کشور است. این نوع ذهنی‌گری، یک حالت لغتی است که باید با همه عوامل ایجادکننده، حفظ‌کننده و تشدیدکننده آن به شدت مبارزه کرد. در اینجا دعوت نمی‌کنیم که باید از محیط بلاواسطه در پیرامون خود قافل باشیم، نه، اتفاقاً باید ببینیم که در این محیط چه نیرویی برانگیزاننده حالت ذهنی‌گری و لغتی است، شور مبارزاتی را هدر می‌دهد و از جاری شدن آن در یک سمت تاثیرگذار جلوگیری می‌کند.

در بالا از حساسیت مقطع فعلی سخن گفتیم. باید این حساسیت را دریافت و متناسب با آن عمل کرد. برخورد حساس با حساسیت لحظه باید در هر دو بعد هر قتی و هاطفی باشد. کم‌رنگ بودن بعد دوم می‌تواند باعث شود که آگاهی به اراده عمل تبدیل نشود.

که رفسنجانی در مصاحبه روز سه‌شنبه هفته گذشته تاکید کرد که از این پس ماشین جنگی بیشتر بر سربازان وظیفه و پرسنل ثابت ارتش و سپاه تکیه خواهد داشت. این تاکید معنی "بسپج بزرگ" را روشن تر می‌کند. بگیر و ببند برای سربازگیری شدت خواهد یافت و سربازان از طریق "دادگاه‌های زمان جنگ" به جبهه فرستاده خواهند شد. دوران "وهده بهشت" مدتهاست که سپری شده است. "دادگاه‌های زمان جنگ" تجسم آشکار عقوبت جهنم‌اند. جنگ در ذهن مردم دیگر دوزخی بیش نیست. آینده از آن این آگاهی هم‌ق‌یابنده است. در تعمیق بیشتر آن و برای تبدیل آن به حرکت‌های توده‌ای بکشیم. ماشین جنگی در گل‌فرورفته‌است. این حرکت توده‌ایست که می‌تواند آنرا کاملاً از حرکت بازدارد و بدینسان یک رکن اصلی موجودیت رژیم را براندازد.

تظاهرات در آنکارا به نشانه همبستگی با کوتلو

در روز چهارشنبه ۸ ژوئن محاکمه حیدر کوتلو و نیجات سارگین رهبران حزب کمونیست و حزب کارگر ترکیه در آنکارا آغاز شد. در این روز دادستان، کیفرخواست ۲۳۱ صفحه‌ای خود را قرائت کرد و ادامه محاکمه به روز جمعه ۱۷ ژوئن موکول گردید.

در روز اول محاکمه، سالن دادگاه و خیابان مقابل آن شاهد تجمع شمار بسیاری از وکلا، روشنفکران، ناظران بین‌المللی و سایر کسانی بود که به نشانه همبستگی با کوتلو و سارگین، مرتباً کف می‌زدند. کف زدن جمع بادیدن کوتلو و سارگین که به محل دادگاه برده می‌شدند، آغاز شد و تا ساعتی پس از آغاز محاکمه به طور منقطع ادامه یافت. در میان ناظران بین‌المللی، می‌توان از میکیس تئودوراکیس آهنگساز یونانی، شارل لدرمن عضو کمیته مرکزی حزب کمونیست فرانسه، بودن از چهره‌های سرشناس جنبش دفاع از حقوق بشر در بریتانیا و بسیاری از رهبران احزاب کمونیست و کارگری اروپا نام برد. ۴۲۰ وکیل دعاوی، همده‌دار دفاع از کوتلو و سارگین شده‌اند. نخستین مورد اعتراض وکلا به دادگاه، این بود که سالن دادگاه تنها گنجایش ۱۵۰ نفر را دارد و بنابراین همه وکلای مدافع متهمان نتوانسته‌اند در محاکمه حضور یابند. این امر، ناقض قانون اساسی ترکیه است که مطابق آن، هیچ‌گونه محدودیتی برای شمار وکلای مدافع متهمان وجود ندارد.

و ایجاد هرگونه مانع برای کار وکلا، مانند جلوگیری از حضور آنها در محاکمه، غیرمجاز است. قضات، تقاضای وکلای مدافع برای انتقال محاکمه به یک سالن بزرگتر را رد کردند.

کوتلو و سارگین در هنگام محاکمه همراه با ۱۴ متهم دیگر، در پشت میله‌های آهنین بودند. اما محافظان آنها بارها با دستپاچگی شاهد آن بودند که حاضران، از لابلای میله‌ها دستان کوتلو و سارگین را می‌نشدند و به آنها روحیه می‌دادند.

در شماره‌های گذشته نشریه خبر از اعتصاب غذای پیروزمند زندانیان سیاسی زندان آیدین آنکارا دادیم. این اعتصاب که با حمایت کوتلو و سارگین از آن

همراه بود و به موفقیت رسید، از سوی خانواده‌های زندانیان سیاسی نیز که در یکی از پارکهای مرکز شهر دست به اعتصاب غذا زده بودند، مورد پشتیبانی قرار گرفت. اعتصاب غذای زندانیان، دومین اعتصاب غذا از آغاز سال جاری بود. در نتیجه اعتصاب ۴ ماه پیش مقامات به خواستهای زندانیان تن داده بودند اما پس از مدتی دوباره شرایط زندان غیرقابل تحمل شد. از این رو زندانیان مجدداً اعتصاب غذا کردند.

در جریان اعتصاب غذای اخیر ۴ تن از مادران زندانیان اقدام به خودسوزی در جلوی زندان کردند اما مردم مانع سوختن آنها شدند. پلیس دو مادر را دستگیر کرد.

حیدر کوتلو

دستبند به دست

در سالن دادگاه

بن بست پارلمانی در فرانسه

مرحله دوم انتخابات پارلمان فرانسه در روزیکشنبه ۱۲ ژوئن، در این کشور به یک بن بست پارلمانی انجامید. حزب سوسیالیست توانست تنها به ۲۷۶ کرسی از ۵۷۷ کرسی مجلس ملی دست یابد و بدین ترتیب قادر نشد اکثریت مطلق را از آن خود سازد. ائتلاف گلیست هاو لیبرال ها نیز تنها ۲۷۱ کرسی کسب کرد. هلیرفم بندو بست اعلام شده راستگرایان با دارو دسته فاشیستی "جبهه ملی" به رهبری لوپن، این گروه تنها یک نماینده به مجلس فرانسه خواهد فرستاد. حزب کمونیست در مجلس فرانسه ۲۷ نماینده خواهد داشت.

ژرژ مارشه دبیر کل حزب کمونیست فرانسه در همان شامگاه یکشنبه ۱۲ ژوئن، هر گونه شرکت در دولت میشل روکار نخست وزیر سوسیالیست منتصب میتران را رد کرد. وی گفت سیاست "گشایش" که میتران از آن سخن می‌گوید، چیزی جز گشایش به راست نیست. مارشه افزود البته کمونیست‌ها آمادگی تشکیل اتحادنیروهای چپ را دارند.

انتظار می‌رود میشل روکار کماکان پست نخست‌وزیری را حفظ کند و یک دولت اقلیت تشکیل دهد. برخی سیاستمداران لیبرال مانند ریمون بار نخست‌وزیر پیشین به حمایت از دولت اقلیت سوسیالیست ها تمایل نشان داده‌اند. برخی ناظران پیش‌بینی کرده‌اند که دولت اقلیت تا پاییز سال جاری به کار خود ادامه دهد و سپس برخی سیاستمداران راستگرا نیز در دولت شرکت کنند.

کمک‌های مالی رسیده

۱۰۰/- کرون	به یادگلی از دانمارک	۱۰۰/- کرون	فزل از دانمارک	۱۰۰/- کرون	فراز از دانمارک
۳۰۰/- کرون	کپنهاگ از دانمارک	۵۰/- کرون	هپویا از دانمارک	۲۰۰/- کرون	بابک از دانمارک
۲۶۲/- کرون	کمک مالی از دانمارک	از	بیادزندان سیاسی در زنجان دانمارک	۲۰۰/- کرون	هزیز از دانمارک
۱۰۰/- کرون	کمک به خانواده زندانیان سیاسی از دانمارک	۱۰۰/- کرون	ایمان از دانمارک	۱۵۰/- کرون	فدائی از دانمارک
۱۰۰/- کرون	کمک به خانواده زندانیان سیاسی از دانمارک	۱۰۰/- کرون	نیاز از دانمارک	۵۵/- کرون	خورشید از دانمارک
۲۰۰/- کرون	از دانمارک	۳۵۰/- کرون	میرزا از دانمارک	۲۰۰/- کرون	فرازس از دانمارک
۱۵۰/- کرون	سپیده از دانمارک	۱۰۰/- کرون	سارام از دانمارک	۲۰۰/- کرون	اکبر از دانمارک
۲۰۰/- مارک	"ش" از آلمان فدرال	۵۰/- کرون	خزر از دانمارک	۵۰۰/- کرون	معلم از دانمارک
۶۰۰/- کرون	کتابیون از شمار استوانگرنروژ	۱۵۰/- کرون	بابک ۱- از دانمارک	۱۵۰/- کرون	مک از دانمارک
۶۹۰/- کرون	کمک مالی به واحدهای فدایی داخل کشور از نروژ	۲۰۰/- کرون	حسن از دانمارک	۱۰۰/- کرون	لاله از دانمارک
۵۰/- فرانک	TCHTCHIAN از فرانسه	۲۰۰/- کرون	رز از دانمارک	۱۵۰/- کرون	سارا از دانمارک
۱۳۵ کرون	بهداد کپنهاگ	۲۰۰/- کرون	مجید از دانمارک	۲۰۰/- کرون	سهند از دانمارک
۲۰ دلار	بیادانوشیروان لطفی از استرالیا	۲۵۰/- کرون	برای دمکراسی در ایران از دانمارک	۲۰۰/- کرون	سپیده از دانمارک
				۵۰۰/- کرون	حیدر همواقلی از دانمارک

یک چهارم نیروهای شوروی از افغانستان خارج شدند

نموده‌اند. مقامات پاکستانی کماکان مانع بازگشت آوارگان افغانی به میهن خود می‌شوند، و تبلیغات خصمانه علیه افغانستان شدت یافته است.

خبرگزاری باختر می‌نویسد در صورتی که پاکستان دست به تدابیری برای پایان دادن به مداخله در امور داخلی افغانستان از خاک خود نزند، افغانستان این حق را برای خود محفوظ می‌دارد که بسته به ضرورت اوضاع، واکنش نشان دهد.

گنادی گراسیموف سخنگوی وزارت خارجه شوروی در روز دوشنبه ۱۳ ژوئن در یک کنفرانس مطبوعاتی ادعاهای مقامات آمریکایی را مبنی بر اینکه گویا دولت شوروی با ارسال اسلحه برای سازمانهای ضد دولتی افغانی تا هر زمان که کمک تسلیحاتی شوروی به افغانستان ادامه یابد، موافقت کرده‌است، شدیداً تکذیب کرد. وی افزود ادامه وجود اردوگاههای نظامی و مراکز تمرین ضدانقلابیون افغانی در خاک پاکستان، نقض قراردادها و ژنو است. به گفته گراسیموف، سفیر پاکستان در مسکو در روز دوشنبه به وزارت خارجه اتحاد شوروی خوانده شدو خواست دولت شوروی برای بازگرداندن حدود ۳۰۰ نظامی معقول‌الاثرا شوروی که هنوز در اردوگاههای ضدانقلابیون افغانی در پاکستان نگاه داشته شده‌اند، تسلیم وی گردید.

خبرگزاری افغانی باختر در تفسیری اعلام کرد ظرف یک ماه پس از آغاز مدت اعتبار توافقهای ژنو، یک چهارم نیروهای شوروی از افغانستان خارج شده‌اند. در این تفسیر آمده است در این مدت همچنین ثابت شد که جمهوری افغانستان، صادقانه به تعهدات خود عمل می‌کند. آغاز تحقق توافقهای ژنو، از سوی مردم افغانستان، افکار عمومی ترقیخواه منطقه و سراسر جهان مورد استقبال قرار گرفت. این توافقها به سرمشتی برای حل سیاسی بحرانهای منطقه‌ای تبدیل شد و امکانات گسترده سازمان ملل متحد را نشان داد و بر اعتبار آن افزود.

در تفسیر مزبور آمده است ناظران سازمان ملل، به موقع کار خود را در افغانستان آغاز کرده‌اند.

این تفسیر می‌افزاید هلیرقم وفاداری افغانستان به تعهدات خود، پاکستان نه تنها کماکان به گروههای افراطی اسلحه داده، از این طریق به دخالت خود در امور داخلی جمهوری مستقل افغانستان ادامه می‌دهد، بلکه تحویل سلاح را تا حدی شدت بخشیده است که حتی مطبوعات غربی نیز این واقعیات را نفی نمی‌کنند. به عنوان نمونه در ۲۴ ماه مه ۲۰۰ کامیون که از مرز تری منگل و پایوار در پاکستان عبور کرده‌اند، سلاح و مهمات به هللی هل و جاجی میدان در افغانستان حمل

گرامیداشت جهانی

زادروز نلسون ماندلا

جهان در هفته گذشته مفتادمین سالروز تولد نلسون ماندلا، رهبر اکثریت سیاهپوست مردم آفریقای جنوبی را که بیش از ۲۵ سال است در زندان رژیم آپارتاید به سر می‌برد، گرامی داشت. در لندن در حدود ۱۰۰ گروه موسیقی، از جمله پرطرفدارترین خوانندگان و گروههای جهان، کنسرت مشترک عظیمی به نشانه همبستگی با ماندلا برگزار کردند. بیش از ۷۰ هزار نفر در استادیوم ویمبلی لندن از این کنسرت دیدن کرد. هواید کنسرت برای کمک به گروههای مبارز علیه آپارتاید در آفریقای جنوبی اختصاص یافت.

در هلند هزاران تن در دفاع از ماندلا و باخواست آزادی وی دست به راهپیمایی زدند. در این کشور اعلام شد پلی بر فراز رود راین به اسم ماندلانام گذاری خواهد شد.

ویلی برانت رهبر بین‌الملل سوسیالیست در دیدار با الیور تامبو رئیس‌کنگره ملی آفریقا سیاست کشورهای غربی در قبال آفریقای جنوبی را محکوم کرد و خواستار اعمال مجازاتهای اقتصادی علیه رژیم آپارتاید شد.

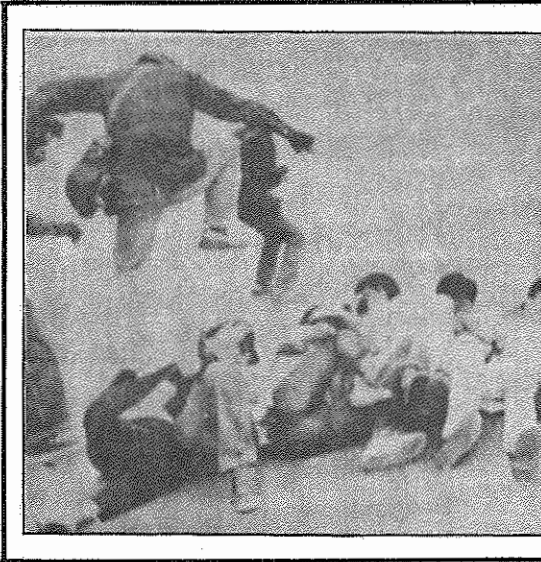
یک دادگاه نژادپرستان تقاضای تجدید مجاکمه ۶ محکوم به اعدام را رد کرد. این شش تن، معروف به "۶ نفر شارپ ویل" متهمند که در قتل یک عامل رژیم در سال ۱۹۸۵ شرکت داشته‌اند. دو تن از شاهدانی که کیفرخواست به‌طور عمده بر اظهارات آنها استوار بود، اعلام کرده‌اند تنها تحت فشار پلیس حاضر به ادای شهادت شده‌اند. با رد تقاضای تجدید محاکمه، خطر اعدام جان ۶ میهن‌پرست را تهدید می‌کند. وکلای مدافع و بستگان این شش تن خواهان گسترش همبستگی بین‌المللی در دفاع از آنها شدند.

از میان دیگر رویدادها

● شورای عالی جمهوری ارمنستان شوروی به اتفاق آرا خواهان پیوستن منطقه خودمختار قره‌باغ به این جمهوری شد. شورای عالی جمهوری آذربایجان نیز در مقابل، به اتفاق آرا این خواست را غیرمجاز دانسته است. تصمیم نهایی درباره آینده منطقه قره‌باغ، بر عهده شورای عالی اتحاد شوروی است.

● دیدار تورگوت اوزال نخست‌وزیر ترکیه از یونان که نخستین دیدار یک رئیس دولت ترکیه از این کشور پس از ۳۶ سال بود، با تظاهرات شدید و گسترده مردم یونان علیه دولت ترکیه همراه شد. طبق یک نظرخواهی، بیش از ۷۰ درصد مردم یونان با سیاست دولت پاپاندرئو مبنی بر بهبود روابط با ترکیه مخالفند.

● بیش از صد هزار تن در تظاهراتی در نیویورک خواهان قطع مسابقه تسلیحاتی هسته‌ای شدند. این تظاهرات به دعوت ۲۰۰ سازمان صلح و اتحادیه کارگری ایالات متحده برگزار شد و انگیزه آن، اجلاس ویژه مجمع عمومی سازمان ملل متحد درباره خلع سلاح بود.

صحنه‌ای از یورش پلیس کره جنوبی به تظاهرات نزدیک به ۱۰ هزار دانشجو برای وحدت دو کره را نشان می‌دهد. همانگونه که در شماره گذشته گزارش دادیم، پلیس مانع راهپیمایی دانشجویان به سوی مرز مشترک دو کره برای گفتگو با دانشجویان کره دمکراتیک درباره احیای وحدت دو کره شد. در این یورش پلیس ۱۰۰۰ دانشجو دستگیر شدند.

فاروق قدومی: طرح شولتز مرده است

هرگونه مذاکره درباره صلح باید در چارچوب یک کنفرانس بین‌المللی انجام گیرد.

در روز سه‌شنبه ۱۴ ژوئن نظامیان اسرائیلی در بیت‌الحم با گلوله‌های پلاستیکی و گاز اشک‌آور به دختران دانش‌آموز یک دبیرستان که علیه صهیونیست‌ها دست به تظاهرات زده بودند، یورش بردند. این مدرسه تعطیل شد. در همین روز در دو اردوگاه فلسطینی کرانه غربی رود اردن پنج تن به ضرب گلوله صهیونیست‌ها مجروح شدند که حال یکی از آنها وخیم است.

فاروق قدومی رئیس بخش سیاسی سازمان آزادیبخش فلسطین در یک کنفرانس مطبوعاتی در استکهلم گفت "طرح صلح" طرح شولتز وزیر خارجه آمریکا برای خاورمیانه، مرده است. وی افزود در اجلاس اخیر سران عرب در الجزایر، درباره طرح شولتز هیچگونه بحثی به عمل نیامد. قدومی اظهار داشت ساف در نشست الجزیره قول‌های مساعدی برای کمک‌های سیاسی، اقتصادی و معنوی به پیکار رهایی‌بخش مردم فلسطین دریافت کرده‌است. وی تاکید کرد

باعقل سلیم و اندیشه بشر دوستانه

مقاله‌ای از وادیم زاگلا دین پیرامون تزه‌های کمیته مرکزی حزب کمونیست اتحاد شوروی در عرصه سیاست خارجی

در شماره گذشته نشریه، بخشهایی از تزه‌های کمیته مرکزی حزب کمونیست اتحاد شوروی (ح.ک.ا.ش.) برای کنفرانس حزبی ژوئن ۱۹۸۸ را به چاپ رساندیم. نظر به اهمیت مباحثی که در اتحاد شوروی پیرامون این تزه‌ها جریان دارد، در این شماره ترجمه مقاله‌ای از وادیم زاگلا دین را که به بخش سیاست خارجی تزه‌ها می‌پردازد، می‌آوریم. این مقاله از پرواوا، شماره دوشنبه ۱۳ ژوئن برگرفته شده است. وادیم زاگلا دین معاون رئیس شعبه روابط بین‌المللی کمیته مرکزی ح.ک.ا.ش. است.

***

تزه‌های کمیته مرکزی ح.ک.ا.ش. که برای بحث به کل حزب و نیز در اساس به همه مردم ارائه شده‌اند، بر دو اصل مبتنی‌اند. از یک سو در آنها کارنامه‌ای از نوسازی در سه سال گذشته ارائه می‌شود، و از سوی دیگر، راه‌ها نمایان می‌شوند تا ادامه و تعمیق یابند. این سند که روحیه انتقاد از خود در آن بسیار بارز است، بی‌رحمانه بر همه آن پدیده‌ها و روندهایی که مانع نوسازی جامعه‌اند، انگشت می‌نهد. در همین حال، سند مزبور حاوی پیشنهادهای سازنده‌ای است که تحقق آن امکان می‌دهد مکانیزم ترمز هر جا که ظهور کند در هم شکسته شود. این متدولوژی انقلابی - نقادانه، بر سراسر سند نوین برنامه‌ای، حاکم است و همه ده بخش آن را در بر می‌گیرد. قابل درک است که بخش اعظم تزه‌ها، به مسائل سیاسی داخلی و مهمترین وظایف در ادامه تکامل جامعه با اختصاص یافته‌است. اما در این تزه‌ها مسائل سیاسی خارجی نیز مطرح شده‌است. چرا؟ پیش از هر چیز از آن رو که خود نوسازی، در عرصه بین‌المللی اهمیت زیادی یافته، بر فضای بین‌المللی تأثیری عمده نهاده است. اکنون همه به این امر اذعان دارند. البته همچنین از این رو که نوسازی، همانگونه که در تزه‌ها آمده است،

نیاز به سیاستی خارجی دارد که بگونه‌ای شایسته، جوهر انساندوستانه آن را بازتاب دهد. از سرگیری تحریک سیاسی خارجی، بخش مهمی از همه تغییرات در زندگی ما را تشکیل می‌دهد.

انسانها در اتحاد شوروی و در سراسر جهان، با نگرانی از خود می‌پرسند که خطر جنگ و تهدید هسته‌ای رو به افزایش است یا نه. در تزه‌ها، بدین پرسش با صراحت و روشنی پاسخ داده می‌شود: «همکاری قدرتهای بزرگ توانست خطر مستقیم جنگ را کاهش دهد. این نتیجه، که البته به معنای مسؤلیتی بسیار بزرگ است، برای نخستین بار پس از سالهای بسیار توسط حزب ما تحقق یافت. این نتیجه، حاصل سالم‌سازی مشهود و محسوس اوضاع بین‌المللی است که همچنان ادامه دارد.

آری، نوسازی در چارچوب مناسبات بین‌المللی نیز بازتاب می‌یابد. این امر چگونه تحقق یافت؟ از چه طریق؟ زیرا وقتی ما در گذشته نه‌چندان دور، از چرخشی به سمت صلحی پایدار سخن می‌گفتیم، این هدف را اگرچه مطلوب و ضروری، اما به‌سختی تحقق‌پذیر و ظاهراً بسیار دور می‌دانستیم:

اما این نباید بدین معنی تلقی شود که کشور مادر سالهای پیش از نوسازی تلاش نکرد در عرصه سیاست جهانی باعث تحولاتی شود. تلاش به عمل آمد. اندیشه‌های کاملاً پذیرفتنی و ابتکارات متعددی ارائه شد. اما این اندیشه‌ها و ابتکارات موثر واقع نشد. گارباچف این امر را در کتابش پیرامون نوسازی، چنین بیان کرده است: «سیاست خارجی شوروی در یک بن‌بست قرار دارد. مسابقه تسلیحاتی به ابعاد نوینی رسیده

بقیه در صفحه ۶

یادگزار
روز شهادت حمید اشرف و هم‌زمان

JUNE 29, THE DAY OF COMMEMORATION WITH
PEOPLE'S FEDAIIS HAMID ASHRAF AND HIS COMRADES

مزارستان امامی شهر تهران

ORGANIZATION OF HUMAN PEOPLE'S
FEDAIAN (MAJORITY)

۸ تیر سالروز شهادت رفیق حمید اشرف و روز شهیدان فدایی است. در این روز در سال ۱۳۵۵ رفقا حمید اشرف، محمد حسین حق‌نواز و محمد رضا یثربی از رهبران فدائیان خلق همراه با ۸ تن دیگر از مسئولین فدایی در یک نبرد حماسی با مزدوران شاه تا به آخر جنگیدند و در راه آرمانهای انقلابی و مردمی خویش کشته شدند. گرامیداشت این روز خونین، گرامیداشت شهیدان فدائی و همه شهیدان خلق و ستایش از دلیری و پایمردی زنان و مردانی است که فضیلت و شرف انقلابی خلق ما را پاس داشته‌اند.

ضرورت دفاع مشترک

از قهرمانان پیکار رودر رو با رژیم خمینی

در صفحه ۳

AKSARIYAT
NO.212

MONDAY, 20 JUN, 88

حساب بانکی

AUSTRIA - WIEN
BAWAG
BANK FÜR ARBEIT UND WIRTSCHAFT
NR. 02910701.650
DR. GERTRAUD ARTNER

آدرس:
Address:
RUZBEN
POSTFACH 1810
5100AACHEN
W. GERMANY,

با جمع آوری کمک مالی
فدائیان خلق را در انجام
وظایف انقلابی
یاری دهید

پیروز باد مبارزه خلق در راه سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی!